

Kvetly louky

Jan Nedvěd

1. Kvetly louky a na bílých pláních
ráno otvíraly motýlům svět,
|: a já se neptal, šel jsem nahoru strání tam,
kde tráva voní jako šalvěže květ. :|

R: Víš, já tě miluju tak, že až se ztrácím,
že denně přemýšlím, zda může to být,
|: tam mezi pampelišky, dám si tě, lásko, dám,
a budu dělat svět, jak chtěl bych ho mít. :|

2. Vždyť máš vedle oka malinkou vrásku,
kdopak tě poznamenal hvězdičko má.
|: Nic není na světě tak lehké, jak zranit tam,
kde duše citlivá, je tak citlivá. :|

R: